

Vrolijk Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar

Hans Kuné

Zou mijn oude leraar Nederlands, als hij nu nog geleefd zou hebben, de volgende dialoog begrepen hebben?

'Maar man, dan zet je die muis toch gewoon op start ..'

'Ooh, daar zit het onder ...?'

'Ja, maar niet onder de rechter, maar onder de linker knop.'

'Dus dan kan ik op mijn schijf kijken ..?'

'Met de explorer, ja. Hij zet al je mappen netjes voor je op een rijtje. Kun je dan weer met je muis op klikken. Je kunt hem op icoontjes zetten, of op details. Als je je MP-3 tjes hebt, kan je die zo naar je CD slepen. Dan druk je op branden en klaar is Kees.'

Dat brengt ons zo rond de kerst weer op enkele belangrijke vragen. Wat zullen wij nog van de dialogen uit het jaar 2060 begrijpen? Wat of wie praat er hoe in het jaar 2060?

In Amerika zijn medisch onderzoekers hard bezig mens en computer dichter bij elkaar te brengen. Ze maken gebruik van het feit dat menselijke hersenen veel flexibeler zijn dan iemand ooit gedacht heeft. Waarnemingscentra in de hersenen kunnen van prikkels gebruik maken, die van zintuigen afkomstig zijn, waar zij in eerste instantie niets mee te maken hebben. Het is een kwestie van trainen naar het schijnt en natuurlijk ook van de vormgeving van de prikkels. Dat laatste kan heel goed met computers. Zo liep er een dame rond die haar

evenwichtsgevoel kwijt was. Ze kon niet meer staan of lopen, de wereld tuimelde onder haar weg. Computerexperts bieden haar nu de evenwichtsprikkels aan via een chip, die op het puntje van haar tong is gemonteerd. Aan het begin van iedere dag gebruikt ze die chip een half uur lang en dan komt ze de rest van de dag zonder problemen door. Het hersencentrum dat voor het evenwicht zorgt, heeft geleerd met smaakprikkels te werken. Met dezelfde verwisselingsgedachte proberen de onderzoekers nu ook blinden met de huid (via chips verbonden aan camera's) te laten zien. De experimenten gaan niet altijd allemaal even voorspoedig, maar toch worden er resultaten geboekt. Er zijn rapporten over blinde patiënten die naar hun toegeworpen tennisballen opvangen.

Dat soort ontwikkelingen blijft natuurlijk niet in de medische sfeer hangen. Het Pentagon en de computerspelletjesindustrie hebben hun begerige blik al op de proefopstellingen geworpen. Hoever het Pentagon is, weten we niet. De spelletjesindustrie meldt, dat het mogelijk is de technologie in te bouwen in shootergames. Hier is het van het grootste belang zo snel mogelijk een betrouwbaar beeld van de tegenstander op te bouwen teneinde die aan flarden te kunnen schieten, voordat hij (of zij) het vuur op jou opent. Het blijkt nu heel goed mogelijk te zijn een beeld van de tegenstander op te bouwen met behulp van huidprikkels. Het is even wennen, maar na verloop van tijd zie je hem

echt staan en lopen. Als een soort schim. Verder zijn er natuurlijk ook allerlei real world toepassingen mogelijk. Piloten hoeven niet meer op klokjes te kijken. Ze worden over de hoogte en de snelheid van hun toestel geïnformeerd via op of in hun lichaam geïmplanterde chips. De mogelijkheden, kortom, zijn onuitputtelijk.

De vraag is nu: hoe zien de dialogen eruit tussen het soort wezens dat we rond kerst 2060 op deze aarde hebben rondwandelen? Laten we zeggen, dat deze wezens een afspraakje met elkaar maken. Het is Kerstmis, het vriest en ze willen een eindje gaan schaatsen. Of voor mijn part: het vriest niet, als gevolg van de opwarming van de aardbol, maar ze willen toch een eindje gaan schaatsen. Hoe doen ze dat en wat zouden wij van hun dialoog nog kunnen begrijpen?

Mag ik u met deze vraag een vrolijk kerstfeest en een goed en gelukkig nieuwjaar toewensen?

H
K
E
E
S